

ATT IMPONERA PÅ EN PRIMADONNA.

En mysig story av Bengt Mauritzson

PROLOG

Berith Bohm, **1932–2020**

Operettsångerskan Berith Bohm, Stockholm, har avlidit i en ålder av 87 år. Närmast sörjande är dottern Christina Diezel, samt barnbarn, vänner och kollegor.

Under Beriths första folkparksturné var de erfarna musikergrabbarna i bussen särskilt angelägna om att novisen skulle hälsa på parkchefen i nästa stad. Väl framme sträckte parkchefen fram sin hand och sa sitt efternamn som var Träff, varpå Berith skrattade och svarade: "Bohm!".

Under min tid som lokalkorre på BLT i Ronneby under tidigt 1970-tal fick jag upprepade tillfällen att träffa rikskändisar. Det kom ofta storheter till Ronneby brunn på den tiden.

På en av de årligen återkommande Brunnsbalerna skulle operettprimadonnan Berith Bohm uppträda. Det var då jag kläckte den alldeles lysande men hopplösa idén att stämma träff med henne.

Jag träffade henne kort före hennes framträdande och frågade om jag kunde få tala närmare med henne efter föreställningen. Till min förvåning svarade hon ja.

Jag vågade knappt tro det jag hörde henne säga:

”Då hämtar du mig här i foajén i morgon klockan tio”.

Det var då tanken kom – vad i hela friden ska jag göra med Berit Bohm?

Det blev en träff, och vilken träff.

En bekant till mig var bilhandlare i Ronneby. Han föreslog att jag skulle låna en fräsig sportbil av honom.

-Du måste ha en riktig bil om du ska träffa Berith Bohm, sa bilhandlaren. Jag vill minnas att han log också.

Jag var aningen tveksam men bilhandlaren var envis och strax satt jag i en blå Ford Capri, dåtidens sportbil.

Jo, den var fin men hur skulle den köras? Hur låg växlarerna? Och hur skulle jag få in operettprimadonnan i denna mycket låga och trånga blå Ford Capri?

Det tog lite tid hos bilhandlaren så när jag sakta gled upp för backen till ingången på Ronneby brunn hade klockan blivit halv elva! Jag var en halvtimme försenad.

Jag kom in i foajén, tittade mig omkring. Ingen Berith Bohm. Jag blev än mer nervös. Hade jag verkligen missat min första och förmodligen enda träff med Berit Bohm?

Just då kommer chefskocken ut.

”Var har du hållit hus? Damen väntar ju på dig”, sa han.

Ja, ja, harklade jag fram med torr strupe. Var är hon?

”Hon är hos mig i köket”, sa kocken och visade vägen.

Hon stod lutad över en disk. Hon tuggade på något och sa samtidigt:

”Trodde att jag hade blivit blåst på en träff. Du ska veta att detta är första gången JAG har behövt vänta på en man.”

Av Okänd fotograf - EP Odeon GEOS 230,
Public Domain,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=41840845>

Jag log aningen nervöst för i samma stund hade jag börjat fundera på hur jag skulle klara att köra Forden, en svårväxlad sådan och dessutom med Berith Bohm på sätet vid sidan om. Det är bra med en ratt för nervösa händer.

”Fin bil du har”, kvittrade Berith Bohm medan jag lät Forden rulla sakta ner för backen.

Jag körde kortast möjliga sträcka, två hundra meter bort till golfbanan! Jag hade under den korta färden kläckt idén att ta några svart/vita bilder på storheten i golfmiljö.

Hon följde villigt med å jag tog några darriga bilder. Hon satt. Hon stod och hon log på varenda bild. Det gick åt några rullar.

Lite senare fick jag lön för mödan. Ni skulle ha sett minen på dåvarande flottiljchefen när han och några andra höjdare kom gående med sina golfvagnar för att mötas av Berith Bohm och mig. Jag svävade på moln och kan fortfarande se gubbarnas miner när dom mötte oss.

Och bilen, ja, den hade jag kunnat klara mig utan. Jag skrev så småningom en hyllningsartikel om Berith Bohm och bilderna, ja, dom framkallade jag själv i en garderob på järnvägsstationen i Kallinge där jag då bodde.

Varför det blev en bild på Berit Bohm och en fotboll vet jag fortfarande inte. Antagligen var golfbollarna för små.

Berith Bohm dog för kort tid sedan och blev 87 år. Därav detta varma minne.

